HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא שנו. היכא דאוכלת לחמשה לחין מצטרפת לפרוטה: **אלא דאמר לה בזו ובזו וכו'.** ללא גמרי קידושין ולא נ) נקנה לה עד שיתיר לחמרוה שהיא גמר דבורו וכבר היו הלחמשוה מלוה: **אבל אמר.** ו) מקבלת הלחמשוה לא בתחה לידה בתורת מלוה למשנגמר הלידיור ב) הקנה לה בתורת קידושין וכי אכלה מדידה קא אכלה ואפילו לחכלה לחמשוה מקודשת מס יש בכולן שוה פרוטה: **ה"ג אבל אמר לה בלו' חפי' אוכלת ומי מקודשת: בלון ברמון בלגו.** בלון לגלע"ט בלע"ז והוא מאכל חזיר יעב ובלגון מבשר חייכל"ן וגם בני לחם חוכלין ולוקין חותם בחם כמו עלמונים: **ה"ג בזו ובזו אם יש בכולן שוה ואכלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו וכו'.** והאי לפלוגיהו לחרי בבי ריבא ומציעתא ותנא בתרוייהו אם יש בכולן מבוה לבעי לחיפלוגי במציעתא בין חוכלת למנחת כלמפרש ואזיל: **הניחא לו'.** נלו לרבה פרכינן בלא לעיל קמי דמתרלינן היכא חוכלת דמתני' לרב ושמואל לריבא ולרבי אמי מיפקא ליה לר' אמי חוכלה לחיכא חוכלת דמתניתין מיפקא ליה לרבי בלגא ומאי בחחת בחמרוה הכא נמי היכא חוכלת דבריית קמי נמי חכלה כדתני הא בזו ובזו אם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת ותנא פלוגתא גבי נטלתו ואכלתו למימר עד שיהא בחחת מהן מלינו נמי לתרולי עד שיהא בחמרוה בלא לרב ושמואל לחמרי בחחת לפילו בחדא מקמיית נמי אמר ואפרטת דהתקדשי התקדשי קמי ואוכלת מילטריכא ליה האי בחחת דבריית היכי מיתרלי הא כהך דבריית לא תנא שום פרטא להא בזו ובזו ובזו בלא חשיב וכ"ש היכא דקתני ועוד בזו ועוד בזו ועוד בזו וקתני גבי אוכלת עד שיהא בחחת מהן ומי מקמיית לאכלתנהו מיד נמי קאמר לאי היכא בחדא שום פרוטה מקודשת קשיא הא הוה ליה מלוה: **ה"ג הא מני רבי היא דאמר ל"ש בזית בזית וכו"ש בזית ובזית פרטא הוי.** והך סיפא דקתני בזו ונטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו הוה פרטא כמו התקדשי התקדשי ותנא דבעינן ש"פ וה"ה מנחת ואוכלת מילטריכא ליה לחשמועינן לחע"ג דחקרבה הנייתה לא מקדשה בפחות משוה פרוטה ולאו היינו ת"ק דחלינן בזו ובזו אם יש (ה) לו בכולן שוה פרוטה מקודשת בלרבי שמעון ברבי ותנא מהן בלא תרי בחחת הוו ומי שאנה זו לא שנה זו מילחת

לרבי בפ"ג דזבחים (דף ג.):

ב) **המקדש במלוה אינה מקודשת.** מלוה להוצאה ניתנה נימא כתנאי המקדש במלוה אינה מקודשת ויש אומרים מקודשת מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מלוה להוצאה ניתנה ומר סבר מלוה לאו להוצאה ניתנה ג) ושוים במכר שזה קנה אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה במאי קני אמר רב נחמן הונא חברין מוקים לה במילי אוחרי ד) והכא במאי עסקינן כגון שאמר לה התקדשי לי במנה ונמלא מנה חסר דינר מר סבר ה) כסיפא לה מילתא למיתבעיה ומר סבר לא כסיפא לה מילתא ואלא הא ו) דאמר רבי אלעזר התקדשי לי במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים לימא כתנאי אמרה לשמעתיה אמרי מנה חסר דינר כסיפא לה מילתא למיתבעיה מנה חסר תשעים ותשע לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה מיתיבי ז) האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי ביד והלכה ומלאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי

מסורת הש"ס

נ) [בכמ"י: מדפסה], סנהדרין לח. זבחים כ:, ג) [לעיל ו: וש"נ], ד) [ע' חוס' ב"מ טו. ד"ה אלא שנחרט] [וכמהרש"ל שם], ה) [בכמ"י: ככל, וכ"ל. (רש"ם)], ו) [לקמן ס:], ז) לעיל ח, מוספחא דקידושין רפ"ג [ע"ש דחניא חתם כמו דמסיק בעמוד ב' ובמלוה אע"פ שנאמר בידה מקודשת], ח) [בדפו"ר: נקט, וכ"ה בר"ן], ט) [כר"ן: דקנלא], י) [בדפו"ר ודפו"ר: הקנה], יא) [לעיל כו ע"ב], יב) [במדבר יח פסוק ל], יג) [ל"ל יפחר וכל חלב מיכוס וחלן דמשמע כר'], יד) [בדפו"ר: ללא, ופ"ל דוקא], טו) [וע"ע חוס' ב"מ נו. ד"ה נשיחות ומוס' חמורה ה. ד"ה שם שינן], טז) [יעקב דבמהרש"ם ופ"ל וכ"ל בחתם מהן], יז) [נדל"ל וחס], יח) [לעיל כו ע"ב],

יט) [לעיל כו ע"ב],

מוסף רש"י

הא מני רבי היא דאמר. במסכת זבחים בפ' שני (ל:). **לא שנא בזית וכזית.** לח חנח חומו על מנת לחכול חת הזכח כלא כזית בחחת, כזית כחחת למחר, לח חנח חומו למחר וכזית בחוץ, **פרטא הוי.** ר' מחמנות הן ומפוקם חת הלחמוה והוי פיגול ואוב אין מחמנה שניה מוציחתו מידי פיגול אלינא דר' יהודה דאמר החם זה הכלל כל שמחמנת הזמן קדמה למחמנת המקום פיגול ומחיינין עלי מלינלו כרת (שבועות לח.). **המקדש במלוה.** דאמר המקדחי לי במלוה שלוחיהך (לעיל ג.). שמחל לה מלוה שמיבת לו (כתובות עד.). **אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה.** דמסוס דמשעה שלוחה ניתנה להוללה ולכאוחה קיימא והשתח לאו מידי יהיב לה (שם). דקיימה מדלה עפרון בנמרינן דיהיב מידי בשעת קידושין ומלוה להוללה ניתנה וכבר הן שלה ומעות מחכיס היא מיינא לו (לעיל ו.). **ונתן לה דינר.** מיד מקודשת דקיבלה ליה לסוס קידושין ועל מנת שיחלים לה מנחה (לעיל ח.).

מוסף תוספות

א. ואמר רבינו שמשון משאנץ דהכי פירושו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה כתוב בלאו הכי נמי ידעינן דיש בו נשיאות חטא מדכתיב מכל חלבו [במדבר יח] דמשמע חלבו אין בירעון לא. תוס' חמורה ה. (וע"ש בגמ' דילפינן מקרא שהניח החוס' שם). ב. משום דאהני מעשיו. שנמ"ק בחמורה על תוס' שם (ועי' מהרש"ל וחי' רע"ק).

עין משפט נר מצוה

עד א מיי' פ"ח מהל' מיסוי הל' כח סמג עשין מח טוש"ע חס"ע סי' קי"ח סעי' ו:

עה ב מיי' שם הל"ג והלכה כו סמג שם טוש"ע חס"ע סי' כח סעי' ז:

עו ג מיי' שם הל"ח טוש"ע שם סעי' ו:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה הם מני וכו' שם יש בכולן כל"ל ומיבת לו נמחק:

לעזי רש"י

אגלנ"ט [גלנ"ט]. בלוט. אייכל"ן [אייכ"ל]. אצטורבל.

תוס' ר"י הזקן

לא שנו. דהיתה אוכלת ראשונה בעינן שיהא ב) באחרונה שוה פרוטה. **באלו.** נגמרו קדושין בבת אחת תכף שאמר באלו וכי שקלה ואכלה דידה אכלה, ואם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת. **במלוה.** אע"פ שהיא בעין. **מאי לאו בהא פליגי.** שהלוה אותה ובעוד שהמעות בעין ולא הוציאם אם אמר לה התקדשי במלוה שיש לי אצליך אינה מקודשת דלא מטי הנאה לידה שהרי בידה להוציאם ואינו יכול לחזור בו. **ומר סבר לאו להוצאה ניתנה.** דכל זמן שלא הוציאה הלוה, יכול מלוה לחזור בו, ג) אם קדש בו האשה ודאי מטיא לה הנאה שעתה יכולה להוציאו בתורת שלה. ור"ש פירש להוצאה ניתנה שהלוה רשאי להוציאה בהוצאה ואינו חייב להעמידה בעסק שתהא מצויה תמיד. ומסתברא דבכה"ג איירי פלוגתייהו. **במכר.** שקנה קרקע בכסף מלוה שהוא חייב לו או מטלטלין לקבולי מי שפרע, ד) ואפילו המלוה בעין. אשתכח השתא דקי"ל מלוה להוצאה ניתנה שאם קנה קרקע במלוה לא קנה כלל ובמטלטלין אינו מקבל עליו מי שפרע. והר"ם ז"ל כתב בקנין פ"ז [ה"ד] דקנה קרקע במלוה הוי קנין גמור ומטלטלין לקבולי עלייהו מי שפרע. ודעתו דהא א"ר יוחנן דבר תורה מעות קונות ל"ש מעות בעין ול"ש מעות הלוחה, והיינו דאקשי ליה בפ' הזהב [ב"מ מח, א] מייחד כלי להלואתו דלאחר שהלוה אותו משמע. ואהי שיטה דהכא דלא כר' יוחנן היא וליתא, ואפשר דאליבא דרשב"ל היא דאמר משיכה מפורשת מן התורה ולא מעות, ולדידיה קרקע שנקנה בכסף וחזינן לה משדות בכסף יקנו, ה) דוקא במעות שהן בעין. במילי **אוחרי.** בדבר אחר. **וזמר סבר לא כסיפא ליה מלתא**

לא שנו אלא דאמר לה בזו ובזו ובזו א)אבל אמר לה באלו אפילו אוכלת נמי מקודשת כי קא אכלה מדנפשה קאכלה תניא כותיה דרבא התקדשי לי באלון ברמון ובאגוז או שאמר לה התקדשי לי באלו אם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת בזו ובזו ובזו אם יש בכולם שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת בזו נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה האי באלון ברמון באגוז היכי דמי אילימא דאמר לה או באלון או ברמון או באגוז אם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת והא או קאמר ואלא באלון וברמון ובאגוז היינו בזו ובזו ובזו אלא לאו דאמר לה באלו הא מדקתני סיפא או שאמר לה התקדשי לי באלו מכלל דרישא לאו באלו עסקינן פירושי קא מפרש התקדשי לי באלון ברמון באגוז כיצד כגון דאמר לה התקדשי לי באלו וקתני סיפא בזו נטלתו ואכלתו אם יש באחת מהם שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ואילו רישא לא קא מפליג בין אוכלת למנחת שמע מינה כל היכא דאמר לה באלו כי קא אכלה ב)מנפשה קא אכלה שמע מינה הניחא למאן דאמר אסיפא קאי ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה עד שיהא באחרונה שוה פרוטה הכי נמי עד שיהא באחרונה שוה פרוטה אלא לרב ושמואל דאמרי תרוייהו אריישא קאי ואוכלת איצטריכא ליה הכא כללי קחשיב פרטי לא קא חשיב הא מני רבי היא דאמר ג)לא שנא כזית כזית ולא שנא כזית וכזית פרטא הוי: אמר רב ג) המקדש במלוה אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה נימא כתנאי המקדש במלוה אינה מקודשת ויש אומרים מקודשת מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מלוה להוצאה ניתנה ומר סבר מלוה לאו להוצאה ניתנה ותסברא אימא סיפא ד) ושוים במכר שזה קנה אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה במאי קני אמר רב נחמן הונא חברין מוקים לה במילי אוחרי ה) והכא במאי עסקינן כגון שאמר לה התקדשי לי במנה ונמצא מנה חסר דינר מר סבר ו) כסיפא לה מילתא למיתבעיה ומר סבר לא כסיפא לה מילתא ואלא הא ז) דאמר רבי אלעזר התקדשי לי במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים לימא כתנאי אמרה לשמעתיה אמרי מנה חסר דינר כסיפא לה מילתא למיתבעיה מנה חסר תשעים ותשע לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה מיתיבי ח) האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי ביד והלכה ומלאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי

נשמיטת הזבח בין שנשחט ע"מ לאכול בזית למחר בזית בחוץ בין שנאמר בזית ובזית בחוץ זו שחי מחשבות ולרבי יהודה לחזיל בחר לשון רלשון הוי פיגול וחייבין עליו כרת: הינה מקודשת. לחפילו יחנה בעין: להולאה ניתנה. הלוה רשאי להוציאה בהוללה וחינו חייב להעמידה בעיקקא שאמת מלויה בכל עת שיתבענו וכיון דלהולאה ניתנה הוא לא כי דידה הוא ולא יהיב לה מידי: **ושוין במכר.** שם מכר לו קרקע שנקנה בכסף ו) שם אמר ליה מלוה זים לי עליך יהא לך בשביל המכר ונתלה לו קנה הלוקח שם יחנה בעין: **במילי אוחרי.** בדבר אחר דהך מלוה לא במלוה זים לו עליה קאמר אלא שאמר לה התקדשי לי בחמה וחמה מסר דינר והאי הוא עלי מלוה: **כסיפא לה מילתא למיתבעיה.** ולא קאמר דעתה הילכך הינה מקודשת: **כסיפא לה מילתא.** דבדר מועט הוא דינר ממנה: דר"ח אלא קבלה מכל הסנה אלא דינר לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה את הסנה: **אפילו לא נשתייר כו'.** מקודשת בהסיח הדעה דמחיל לה גבה: הרי